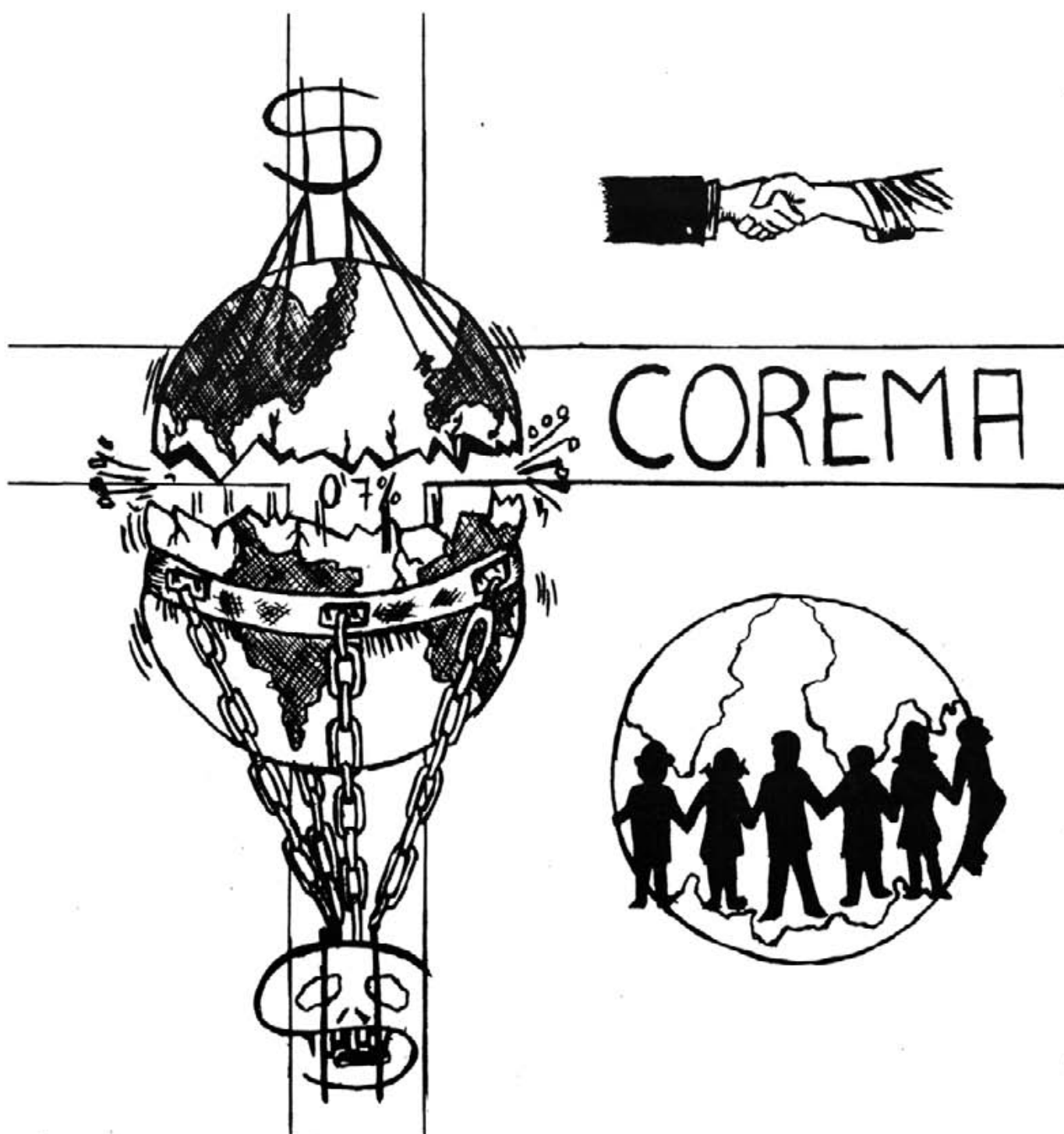

Santa Bàrbara

Vilafranca de Bonany

Dip. Leg. PM 26-1980, núm. 21 7-III-1982

ENTREVISTA A

LLORENÇ

CAPELLÀ

Amb aquesta entrevista n'iniciarem unes quantes a tota aquella gent de la nostra Illa que intenta, per bé o per mal, d'una manera o altra, ESSER PROTAGONISTA DE LA NOSTRA HISTÒRIA.

No crec que faci falta presentar - vos la figura de Llorenç Capellà, ja que l'hem tingut entre nosaltres amb motiu de dues conferències, pronunciades per ell, sobre "Autonomia" i "La Cultura a Mallorca a través dels Ajuntaments".

Me rep al seu despatx. Darrera la porta, dins un marc, quasi ombrívol, una còpia del judici fet a son pare, just ha ver acabada la guerra civil.

Encara que la tarda sigui assolellada, al fons hi té la xemeneia encesa, al costat la seva taula, i damunt, la màquina d'escriure, instrument imprescindible per a tot lletraferit, periodista i escriptor com és ell. Just darrera un cartell amb una fotografia del seu pare, on s'hi pot llegir:

Ajuntament de Palma

Homenatge a Pere Capellà (Mingo Reulgo)

Del 13 al 29 de desembre de 1979
i sobre el seu pare, començam.

-Me pots explicar el motiu pel qual el teu pare emprà el pseudònim de "Mingo Revulgo" al firmar els seus articles?

Ll.C.- El nom de "Mingo Revulgo" li ve de quan va començar a col·laborar en el periòdic "BALEARES". El director, que - aleshores era Jordi Andreu Alcover, "CO JUELO", li havia dit que podia treballar però que el seu nom, degut a les implicacions polítiques que havia tingut al 36, no podia figurar als escrits.

- Com és Llorenç que el teu pare - agafà aquest pseudònim?

Ll.C.-En "Mingo Revulgo" era el poeta popular defensor del poble, en front de Gil Arribato, que era el de la noblesa, el defensor dels seus privilegis. Això fou el que permeté que, aquí a Mallorca es popularitzàs aquest nom.

-Tornant al teu pare, amb la seva col·laboració en el periòdic "BALEARES" Ja estava intriduí al món de la Cultura a Mallorca?, més concretament, havia escrit ja qualche obra per a la Companyia ARTIS, o va venir després?

Ll.C.- Primer va començar a treballar en el periòdic. Cal dir que la seva col·laboració amb la Companyia ARTIS, que de fet va esser un dels autors més lligats a ella, es va deure a dues coses, una, que era l'única que funcionava a Mallorca en pla més o manco professional, i l'altra, que el seu amic íntim, que conegué al front de Madrid, Manuel Sanchiz Guarnier, valencià, mort fa un mes tot-just, que treballava a Palma en el Diccionari Moll, el va animar a escriure teatre, cosa que en aquells moments no passava per la imaginació del meu - pare, que vivia a Montuïri, millor dit que hi mal vivia; i va presentar les obres a la Companyia. La primera obra tingué èxit, i després va seguir el bi-nomi ARTIS-PERE CAPELLÀ.

-El teu llibre "EL PALLASSO ESPANYAT", és per tu un homenatge al teu pare?

Ll.C.- És evident que aquest llibre va coincidir amb el descobriment, per part meua, d'un món que ens havien tingut amagat durant molts d'anys a la gent un poc més vella que tu, que començàvem a ser joves, sobre els anys 60, és a dir, així com la teua generació, o la que vengui una mica darrera tu, arribarà a descobrir el món a través del sexe i la droga, la nostra el va descobrir amb el xoc de la guerra civil. Aquesta obra és fruit d'aquest xoc. Sí, a jo m'agrada molt, malgrat ho fes amb aquesta idea, que es pugui considerar un homenatge al meu pare, sempre i quan aquest homenatge sigui solidari, és a dir, que ho sigui per ell i per tota aquella gent que, com ell, actuaren de bona fe i intentaren ésser protagonistes d'una època que els hi era adversa.

- Un altre dels teus llibres és: "Mallorca i el món obrer". Tu te sents identificat amb aquesta gent?, te consideres un obrer més?

Ll.C.- Evidentment, jo som una persona que fa més de vuit hores de feina - cada dia, apart d'ésser un intel·lectual. Apart de que sigui un obrer ben pagat o mal pagat, però al cap i a la fi, un obrer. Però apart del fet purament de classe que pugui existir, pel fet de realitzar una feina que s'identifiqui amb aquelles reivindicacions que realitza una gent determinada, no cal precisament que facis una feina del seu tipus, sinó que et pots sentir solidari, amb aquest sentit. Te vull dir que "Mallorca i el món obrer" el vaig fer amb la idea de que era clarament un llibre de denúncia. Tot i en cap moment se me pogués dir que carregava les tintes, o que era evidentment partidista, jo supos que sí, que es veu que jo som partidista, perquè no tinc el do de la perfecció.

- Concretament, Quants de llibres tens publicats?

LL.C.- Nou en total, i són:

No hi ha vent a la teulada (1971)

El Pallasso .Espanyat (1972)

Un dia de maig (1972)

Romanç (1973)

15 Empresaris Mallorquins (1975)

Les ideologies polítiques a Mallorca.75

Mallorca i el món obrer (1975)

Jack Pistoles (1980)

i de pròxima aparició Diccionari Vermell

- A què és degut aquesta temàtica diferent en els teus llibres publicats?

LL.C.- A més d'aquests nou llibres he escrit aproximadament dos mil articles periodístics, això és degut a que jo - crec que un escriptor no s'ha de limitar a conrear un gènere literari determinat, sinó que ha de pensar des del moment que té un ofici après, i que la feina d'un escriptor és bàsicament expressar el que pensa, emprar aquell gènere, aquella literatura que més li convengui a cada moment, per exposar d'una manera més evident allò que vol dir, és a dir, si jo he cregut a un moment determinat que volia fer una feina molt directa, amb molt de contacte amb la gent, he fet periodisme; si he volgut fer una feina de recreació artística, he fet novel·la; no sé si qualche dia faré teatre. He fet també poesia, - als meus començaments.

- Abans m'has dit que has fet uns dos mil articles periodístics, a quins periòdics o revistes has col·laborat?

Ll.C.- Vaig començar a "ULTIMA HORA", també al Diari de Mallorca, Antena, Orifloma, Avui, i possiblement a altres revistes i periòdics que en aquests moments no en faig memòria.

- Anant a una temàtica actual, si mal no record, l'any passat guanyares el Premi Ciutat de Palma amb la teua novel·la "Jack Pistoles", enguany has format part del jurat. Hi havia més o manco un cert nivell de qualitat a les obres presentades?

Ll.C.- N'hi havia de qualitat, el que passa, i no crec que preocupi perquè el món mai s'acaba, és que la majoria de narradors o novel·listes era gent de la meua edat, és a dir, no surt gent jove, de 25 o 26 anys; però aquest problema és, no tan sols de la literatura catalana, sinó que és fa extensiu per tota Espanya.

- M'has dit que al Premi Ciutat de Palma no s'hi havien presentades obres de gent jove. Vol dir això que la nostra joventut ha perdut l'interés per la cultura?

Ll.C.- Mira, crec que a Mallorca és - com per tot arreu, la cultura és una cosa que oscil·la segons l'interés que hi pugui tenir el poder. Jo crec que actualment a Mallorca està passant el que passa a Espanya en general i el que passava a Europa fins al Maig francès, que varen ésser les darreres potadetes de la joventut rebel i burgesa, es va entrar a posar els fonaments del que seria amb els anys això que vulgarment diem "passotisme", naturalment a Espanya no va arribar com a Europa, sinó que ho féu amb el xoc brutal que suposà tota una sèrie de gent, el fet de lluita contra una frontera terrible que va ésser la dictadura, i quan aquesta va caure, no es va trobar aquest paradís enyorat pel qual molta gent va lluitar. Evidentment li corresponia una oposició, un lluitador esquemàtic amb els seus ideals, tenint en compte que tots nosaltres, que lluitàvem contra la dictadura, no havíem tingut al nostre abast un model polític per poder comprendre els pros i contres. Partíem de la pura teoria que solament hi havia dues opcions: una franquista, clarament capitalista, i l'altra totalment oberta i socialista. Per una falta de preparació cultural i pràctica ens vàrem trobar amb aquest xoc terrible, just comparable al que passà a Europa, al Maig francès, i va sorgir aquest passotisme que encara estam patint.

- Si mal no record, estàs preparant un llibre titulat "Diccionari Vermell". Ens podries parlar un poc sobre la seva temàtica?

Ll.C.- Sí, aquest llibre està pràcticament acabat i la seva sortida a la venda pública depèn, a més d'altres coses, de la situació política per la que està passant l'Estat Espanyol, no és un llibre polític, però sí és un llibre que té relacions molt directes amb la situació antinàmica-política que ha petit l'Estat Espanyol, més concretament Mallorca. És un llibre, el seu nom ja ho diu, damunt totes les víctimes assassinades que causà la repressió de la guerra civil aquí a Mallorca, de l'any 36, fins l'any 44, que hi va haver els darrers afusellaments. És un llibre evidentment molt dur, crec que és un llibre antifeixista, és a dir crec que Mallorca, pel fet d'ésser una illa, és fet de no haver patit una guerra. Va patir simplement una repressió, anant la seva gent covant una por, uns grans silencis, i una ràbia d'unes famílies cap a les altres, jo crec que treure a la llum pública, a la mirada del lector, el que realment va significar aquesta repressió, una vegada que han passat 50 anys, me pareix una manera de que la gent digui que això és un punt i apart d'aquesta part de la història, i no cal que mirem cap enrera, sinó que agafem les ensenyances del passat, mirant al futur.

Francesc Amengual

Esports

Voleibol

"Campiones de Balears"

El passat dia 13 de febrer, les jugadores de voleibol del C.S.Vilafranca, es proclamaren campiones de Balears en la categoria juvenil, després de guanyar en les finals al Sant Vicenç de Palma, (1-3), i derrotar de manera automàtica al Eivissa, ja que aquest equip no es presentà a Ciutat per disputar les finals juntament amb els dos representants mallorquins.

En la Lliga mallorquina, els dos darrers partits foren contra el mateix Sant Vicenç - aquí a la vila i que perdé el nostre equip per un contundent 0-3. Aquesta fou l'única derrota soferta durant tota la lliga, i que per compensar aquest petit ensopac i jugant-se ja el darrer encontre, no trobaren massa obstacles per fer-se amb la victòria (0-3), dins Cala Millor front al Badia C.M.

Les finals, que havien d'ésser entre tres equips, es quedaren tan sols amb la participació de dos, Sant Vicenç i C.S.Vilafranca. Pesava, damunt les nostres jugadores, la derrota davant aquest equip quinze dies abans. Però el 1-3 que li endossaren, i això que les ciutadanes guanyaren el primer set (1-0), serví per treure's l'espina de la lliga i demostrar que és el millor conjunt de voleibol femení juvenil de les illes.

Nou partits jugà el C.S.Vilafranca per aconseguir el Campionat Balear, dels que 8 foren victòries i una sola derrota, que representen 24 sets a favor per tan sols 8 en contra.

Són de felicitar per tant, l'entrenador, les jugadores i directius del C.S.Vilafranca - així com també totes les persones que portaren el seu granet d'arena, perquè l'equip es pogués posar en marxa.

futbol

C.S.VILAFRANCA-SON ROCA	2-0
MONTUÍRI-C.S.VILAFRANCA	5-1
C.S.VILAFRANCA-SALLISTA	1-2
POLLENSA-C.S.VILAFRANCA	6-1

Mal començament pel Vilafranca en els inicis de la segona volta en Primera Regional. La manca de capacitat de reacció al encaixar un gol dóna lloc a les estrepitoses derrotes de quatre, cinc i fins i tot de sis gols. En la classificació general ja no porta cap positiu, el que dóna peu a haver de lluitar més i amarrar al menys els partits de casa.

ALEVINS- Per contra, els nostres alevins, en el campionat comarcal de Manacor, van liderar havent guanyat tots els partits que han jugat. Són de veure, aquests menuts que juguen amb més il·lusió que ningú i que no es cansen de córrer darrera la pilota.

Miquel Barceló.

EXCURSIÓ A... «LA TRAPA»

Partim amb autocar de cap a San -
Telm, en arribar-hi n'hi ha un que ens
avisa: "és hora de caminar"; no e- ve
de nou, havíem vingut per això, volem
fer salut i veure coses noves; i, tale
ca en mà, camina caminaràs cap a la Tra
pa aniràs.

Mentres la respiració es feia més
intensa, les cames es recobrien d'una
capa forta, dolorosa, que s'intensific
cava així com les anàvem forçant a do-
nar una passa darrera l'altra.

Però tot això s'esfumà quan els -
nostres ulls contemplaren la meravell
sitat de vistes que s'obrien al nostre
enfront. Era un paisatge digne d'admi-
ració. Al fons, SA DRAGONERA, petita i
bella, verge, encara, d'haver-ne passat
la cobdícia humana per fer-ne d'ella -
una zona urbanitzada, i veure'ns pri-
vats els mallorquins d'aquest tros de
la nostra terra.

Ens topàrem amb uns grup del GOB,
i tinguérem l'honor de fer, amb les -
nostres pròpies mans unes casetes pels
ocells.

Després vàrem dinar davant la fo-
guerada feta per nosaltres mateixos. -
Per acabar jugant a una esplanada.

El companyerisme i l'amistat es -
feren patents mentres durà l'excursió.
Erem un grup molt avingut.

S'uní a nosaltres un altre grup -
de joves d'Alcudia.

Finalment la devallada va esser -
més dolça i tothom arribà ben xalest.

Es de notar que l'excursió no va
tenir edat, tots pareixíem rejoyenits.

Grup excursionista.

Nos es grato comunicarle que el Pleno celebrado el
día 5 de Febrero fue tomado por unanimidad el siguiente
acuerdo:

Otorgar una subvención a la Parroquia por valor de
143.992 pesetas, para sufragar los gastos ocasionados
con motivo de electrificación del parque infantil de
reciente creación en la Villa, a cargo de la Parroquia

Dios guarde a Vd. muchos años.

En Villafranca de Bonany a 12 de Febrero de 1.982

EL ALCALDE

Juan M. V. [Signature]

*Agraïm
a l'Ajuntament
aquest gest huma-
nitari i solidari.
Tot el que fe-
cem pel poble
serà a benefici
de tots.*

Pere Fons.

Dies passats el Diari Última Hora dins la secció de "Cartas al Director" en publicava una que, pel seu contingut, no podem deixar de transcriure-la-vos:

als el director

pueden ver la... sin prejuicios
deformantes.

UN PACIFISTA NO BELIGERANTE

A don Francesc B. Moll

Mucho le agradecería señor director, tuviese la amabilidad de acoger en su diario la siguiente carta, que es fruto del parecer de un grupo de payeses de Vilafranca. Además de la carta corregida y a máquina que sigue, le adjunto fotocopia de la original, tal y como se hizo.

"Senyor Francesc: una gregada de companys hem xerrat de vostè en es café d'es poble i hem estat d'acord en que vostè és una persona molt important, que se mereix de sobres s'homenatge que li han fet perquè sap molt des llenguatge i fins i tot a s'estrenger ho diuen.

Però, don Francisquet, vostè s'enfada massa i renya i diu paraules lletjes nés qui no estan en vostè.

Per lo vist, ara li ha gafat sa brusca en sa catalá, però, vostè no veu que es mallorquins no em volem saber res d'es catalans? Però, no ens fa pens de cas, ens ho vol fer xerrar fort i no et moguis. Primer volia ses misses en mallorquí perquè les entenguéssim, ara les vol en catalá i perquè les entenguem ens vol ensenyar es catalá, per això les hagués pogudes demanar en "finlandes" y després fent-nos aprendre aquest idioma.

Vostè don Francisquet, ja no és cap nin i además, no fa massa bona cara, maldement noltros demanem a Déu que li doni molts d'anys de vida, no podran ésser massa es que li quedín, i després s'acabarà es seu capritxo catalá i tornarem tranquilament a

lo nostro, es mallorquí de sempre. Com pot veure, es pagesos pensen un poc a lo moro, però es que en tenim una cama.

No li convé ésser tan mal sofrit, pensi en sa seva salut, no s'enfadi si vol, vengui per Vilafranca, a ca meua l'estimam i li donarem un bon berenar, botifarrons acabats de fer, llengonissa i un vi que li llevi es coratí que du d'adins i el fa enfadar, me cregui, deixi es catalá ens deixi viure com a mallorquins i vostè visqui molts d'anys.

EN MORLA I
UN GRAPAT DE PAGESOS"

cesc, estimam les seves obres, estimam la nostra llengua i, sense deixar les variants llegendimes mallorquines, volem escriure i parlar correctament, si és possible, la llengua dels països catalans.

Escola de Mallorquí

No sabem el què, però no ens pareix possible que cap vilafranquer hagi escrit aquesta carta. Els vilafranquers són més educats i més sabuts. Sabem que és respectar una personalitat regional, nacional i internacional, com és Don Francesc de B. Moll. I els qui no el coneixen saben molt bé que el que no saben, no ho han de dir.

Des d'aquesta revista deim, i és ver, que estimam a D. Francesc,

PERIPÈCIES PER UNA BANDA

Hem anat a ca l'amo Andreu i la seva dona ens ha dit que ara a ca's metge, per controlar-se la sang, hi hem anat, i mentres esperava, hem aprofitat per parlar un poc.

- L'amo Andreu, hem sentit a dir que vos fundàreu, o començàreu una petita banda de tambors i cornetes, ara fa uns vint-i-pico d'anys. Ens podríeu dir com va començar tot això?

A.- Vaig tenir aquest capritxo de posar una banda amb sa idea de que an es poble hi havia quatre tambors i tres cornetes, però a s'hora d'estrènyer no n'hi va haver cap.

- Llavors, com vos arreglàreu?

A.- Com que era un capritxo meu, ho vaig voler tirar endavant, vaig demanar preus i me demanaren 600 ptes. per ses cornetes i 700 p'es tambors. Això va es ser massa carregat.

- Iddò, com vos arreglàreu?

A.-Vaig trobar un tambor vei, espanyat, per la Sala, vaig comprar pells, i amb sa meva manya ho vaig adobar. Ses monges me'n deixaren dos de petits.

- Ja tenim tres tambors, i els altres?

A.- Un dia vaig anar a Ciutat i, an es carrer d'es Sindicat, vaig trobar - riscles de fer "sedassos". Amb s'ajuda d'En Tomeu Sollieric vàrem fer sis tambors i es ferrer Ravell me va fer ses varilles, que me costaren 60 ptes. cada una; ses bandoleres me costaren 200 ptes. cada una. N'Andreu Caminer me va fer sis corretges ^{per} dur-los penjats.

- No rebéreu cap subvenció?

A.- Algunes persones me donaren un parei de dobbers, però no vaig rebre cap subvenció oficial.

- Ara ja tenim els tambors. I ses cornetes?

A.- En Tomeu Calot me va deixar sa seva, que ja no tocava, estava espanyada. En vaig trobar una de vella per l'eglésia. Ses dues me costaren 600 ptes l'arreglar, llavors en vaig comprar tr de noves a 625' ptes.cada una.

En el pròxim número, si Déu vol, seguirem escoltant les il·lusions d'un jove, de més de 80 anys, l'amo Andreu escolà de la vila.

NOTA. La banda continua. Els assaigs són els dimarts a les 9 i està obert a tots els nins i nines del poble.

Damiana Huguet

COMENTARIS

"Con la no aceptación por parte de UCD, de la petición de la izquierda, que hacia referencia a que los minusválidos perciban, por su propia condición, seguro de desempleo, concluyó el Pleno del Congreso en el que quedó definitivamente aprobado el Proyecto de Ley de Integración de los Minusválidos".

Trobam a sa Constitució que tots tenim es mateixos drets n'hi ha molts que ha quedat ben fre per no tenir una alegració.

Jaume Nigorra

NIT D' CAMPADA

Estam a una torre dalt d'una gran muntanya, al nord de l'illa de Mallorca a prop de Cala Tuent. Acabam d'arribar després d'haver caminat una estona llarga... Atravessam unes cases que s'esbuquen i hem qued astorada... Sembla que tot el cansament s'esfuma... El que allà puc veure m'emociona...

A baix la petita platja, on hi romanen alguns llumets... El soroll de les ones que es rompen contra els penyals es sent, com a llunyà, i el vent, fresc, reviscola tot el meu cos que s'estremeix a l'instant... El cel està difuminat amb els colors cel i groc vermells dels dies de vent, i el núvols que intenten competir amb aquesta bellesa natural...

El mar és un reflexe de tot això, una mar serena i platejada, immensa i envalentida per la seva grandesa...

I, davant tot això, el silenci dels del grup, que meravellats estam descansant una bona estona. No sé que pensava, però quasi segur que no pensava en res... solament contemplava extasiada aquell paisatge.

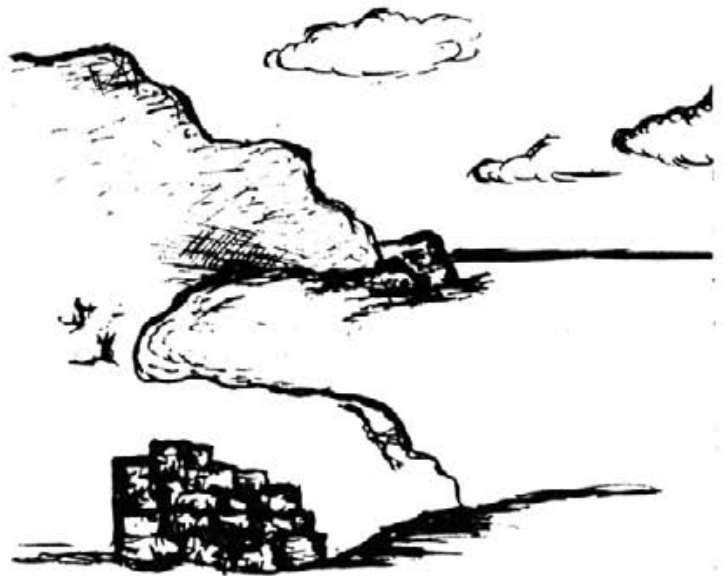
Llavors sopam: Una torrada, abans hem recollit estelles per fer un bon fogueró. L'alegria es pot apreciar a totes les cares, encara que hi hagi mostres evidents de cansament. Ens col·locam per dormir, cadascú dins el seu sac, o bé en terra. El silenci de la nit seria absolut, si no fos pel vent que xiscla fort, i per algun que altre ronc d'algú que sí aconsegueix dormir a plaer.

La matinada és esbalaïdora... El sol es deixa endevinar darrera les muntanyes, donant color a la mar que va canviant els seu aspecte, està tranquil·la i emblavida. El vent ha deixat de xiular.

Berenam i després ens preparam per retornar cap a l'ermita de Sant Llorenç. Una darrera mirada a la torre i a les cases velles derruïdes, mirada intensa, com si volgués grevar-la per sempre... i llavors la baixada, per paisatges i racons de l'illa, tan hermosos i poc descoberts. Natura verge i pura; senzillesa en composició, arbres, mar i muntanya...

Natura verge i pura.; està tan plena d'hermosura!.

Antònia Mª Bover

nota

PER A TOTS ELS QUE SE RENOVEN
EL DOCUMENT NACIONAL D'IDENTITAT,
PODEN PASSAR PER L'AJUNTAMENT.

DIA 29 DE MARÇ: ELS QUE VIVEN
DE LA CARRETERA EN AMUNT.

DIA 31 DE MARÇ: ELS QUE VIVEN
DE LA CARRETERA EN DAVALL.

GRÀCIES

CERCANT MÉS IGUALTATS

Els integrants del Grup d'Acció Social de Manacor, Montufri, Petra, Porreres, Sant Joan i Vilafranca, ens reunirem, fa uns quants dies a Petra.

El motiu principal d'aquesta trobada era - tenir un canvi d'impressions sobre els problemes més importants que hi ha dins la societat actual i entre altres n'anomenarem uns quants:

- ELS ATURATS.
- L'ATUR SUBSIDIS.
- FAMILIES NECESSITADES.
- VIVENDES SOCIALS.
- MINUS-VALITS (SUB-NORMALS).
- ACTIVITATS SOCIALS EN GENERAL.

- Qui són ELS ATURATS ?.- Gent que pot fer feina, en vol fer, i no en té. Què podem fer no saltres per ells?

- Qui hauria de cobrar l'atur?.- Tots aquells que poden fer feina, en volen fer, no en tenen, no tenen recursos per viure normalment i així poden guanyar uns doblers durant una temporeta, més llarga o més curta, mentre no trobin feina.

- Qui cobra L'ATUR ?.- A més dels que realment ho necessiten, per les circumstàncies abans esmentades, el cobra una gent que pot tenir feina i es desenten de tot això que li diuen: "consciència social".

No tenir "consciència social" és:

- Tenir doblers i cobrar l'atur.
- Tenir ocasions per poder fer feina i no voler-les aprofitar.
- Empresaris que tenen empleats que estan cobrant de l'atur.
- Tenir obrers sense assegurar.
- Tenir jornalers, que la seva paga no arribi al "salari mínim".

- Tenir assalariats sense pagar-lis les guies dobles, ni donar-lis les vacances corresponents.

- Gent que cobra d'inútil sense esser-ho.

- Gent que fa feina cobrant la vellesa o d'inútil.

FAMILIES NECESSITADES.- Ens posarem d'acord que a aquests pobles hi ha poca gent verdaderament necessitada, de totes maneres, entre tots, de fer alguna cosa per no hi hagi ningú.

VIVENDES SOCIALS.- Creim que d'aquest tema a Vilafranca podem passar-ne de llis.

ACTIVITATS SOCIALS, EN GENERAL.- En podem remoure una, que consideràvem important referent al transports gratuïts pels al·lucats o joves que vagin a l'Institut.

Als pobles petits jugam en desavantatge en comparació a Manacor, Inca o Ciutat, ja que mentres que uns tenen l'escola a cues i classes, els altres s'han de desplaçar, uns 10, 15, o 20 quilòmetres lluny per poder-hi assistir.

No solament per aquests desplaçaments, sinó també per a altres famílies nombroses i de grossa.

Ja sabem que la molèstia, d'haver-se de desplaçar, no els hi llevarà ningú però pagarà el dia que les famílies dels nostres pobles tendran els mateixos avantatges de les de ciutats?.- Hi posarà remei el qui n'hi ha de posar?

Si arreglaven això, p'entura el dia de demà s'arreglaria lo de la Universitat.

Grup d'Acció Social.

LLIBERTAT

L'home pot esser lliure. Un costum, fet llei de vida, el pot esclavitzar. A vegades tenim religió perquè tothom en té, anam a missa perquè molts hi van; - batejam l'infant perquè els padrins diuen que sempre ho han vist així; ens casam per l'església perquè tots els que coneixem han passat per aquell lloc. Tota aquesta gent s'aturarà de fer aquests actes quan ja n'hi hagi bastants que no ho facin. Moltes vegades ens inclinam a la banda que n'hi ha més. Som mariners en bonança o som del partit del suro, o som fruit d'un engany cregut, com me + contaren l'altre dia, no sé si deu esser cert o no, que quan hi va haver eleccions a la vila, es feia creure als qui cobren que, si no vctaven tal partit els hi llevarien la paga. Voleu més astúcia i més ignorància!. O com aquell endossament religiós: si feis els nou divendres morireu millor o anireu al cel o, si vos diuen trenta misses no passareu purgatori, però un trentanari és més car que les misses normals perquè no es pot rompre; a més a més que te donen - jornal per trenta dies, encara hi ha - d'haver propina. O com també s'ha dit: si no vas a missa faràs un pecat o si pagues, podràs menjar carn els divendres etc...

Això denota embull, desorientació, manca de camí, no voler pensar, no voler sortir d'una esclavitud, d'una dependèn cia que arrastram d'anys enrera.

Crec que l'interés per cercar la - veritat, la cultura, el pensar dia a dia, no deixar que casi sempre alguns pensin per a tots, ens pot fer persones lliures, que funcionin amb el seu motor. No per què aquest que ha estudiat, aquell que ha fet doblers, l'altre perquè és ric - d'herència o l'altre perquè té un nom noble; o perquè és capellà, president,

bisbe, batle, o papa, ja ha d'esser ver el que diu, ens ha de convèncer i, com una guarda d'ovelles hem de seguir dar rera.

Tot home nat es pot equivocar com tot home mort, segurament, s'ha equivo cat.

A vegades es veu que la religió i la política s'aprofiten de la ignoràn cia.

Home, pensa i parla i no vulguis manifestar un pensament llogat.

Pere Fons

SA PADRINA

L'escena té lloc a un lloquet de la nostra Mallorca pocs temps després de la guerra d'En Franco i quan molts de mallorquins hagueran d'emigrar per a sobreviure. Un d'aquest emigrants va deixar un infant petitó a la sogra, el qual va compartir les alegries i les penes de la vella família rural al temps que l'amor del net es posava en els vells padrins fins que passa el que podreu veure a la comedia.

NOTICIES FRESQUES

"SA PADRINA": -

Dissabte dia 6 de Març, a les 19h
d'es vespre.

ACTUA: Agrupació "La Rondalla d'es
Pla.

LLOC: Saló Parroquial-Vilafranca.

+---+---+---+---+---+

NAIXEMENTS:

Jaume Sitjes Bauçà, fill de Lluís
i de Catalina.

Lluna Martínez Estelrich, filla -
de Ricard i Margalida.

+---+---+---+---+---+

DEFUNCIONS:

Antoni Sansó Gayà.

Bàrbara Rosselló Nicolau.

Rosa Font Garí.

Sor Antònia Bauçà Sastre.

Monserrat Nicolau Barceló.

+---+---+---+---+---+

BETLEM.-

Dia 14 de Març, Diumenge.

PARTIDA: Plaça de S'Estany-8'30.

Apuntar-se, abans del dia 10 al -
Cafè Amengual (Maribel), o al Club
Jovent Unit.

ITINERARI: Autocar fins Artà. A -
peu fins a s'ermita (8Km.), dinar
a la fonteta.

A peu fins a Betlem (de 3 a 4 Km.)
Els qui vulguin caminar més podran
arribar, per vorera de la mar, -
fins a la Colònia de Sant Pere, -

els altres podran seguir amb l'au-
tocar fins a La Colònia, perquè -
l'autocar ens esperarà a Betlem.
Responsables: Pep-Maria-Maribel.

+---+---+---+---+---+

Es carter nou ha demanat una moto
i li han donat una bixicleta. Tots
sabem es reça: "es que no pot se-
gar espigola", però creim que lo
qui lo just era una moto ja que
es carter té que recórrer molt. -
S'estafeta de Sant Joan és s'esta
feta de Sant Joan i res pus...

+---+---+---+---+---+

CONFERÈNCIES:

25 de Març, 9 de la nit, dijous. -
Tema: Dimensió social de sa comuni-
tat cristiana.

Lloc: Ca ses monges.

27 de Març, 9 de la nit, dissabte.
Tema: ¿Què vol dir avui que Jesús
ha ressuscitat?.

Lloc: Escola Parroquial.

CONFERENCIANT: Llorenç Tous.